

V ZVESTOBI SVOJI NEOMAJNI!

Slavnostni govor na 47. Slovenskem dnevu v San Justu

FRANCI MARKEŽ

To je geslo današnjega slovenskega dneva in pod tem geslom se je zbrala naša skupnost danes v tem gostoljubnem domu, da potrdimo svoj izvor in svojo pripadnost.

Kaj je zvestoba? - Je lastnost zvestega. Kdo je zvest? Zvest je tisti, ki vztraja v naklonjenem razmerju do koga ali do česa - vsaj tako trdi slovar slovenskega jezika. In še dodaja: da je zvest tisti, ki zanesljivo, skrbno opravlja svoje naloge, ki vztraja pri delu, ki si ga je začrtal, ki živi skladno s svojim prepričanjem.

Današnje geslo pa še dodaja, da je ta zvestoba ne le samo neomajana, torej da je nič ne omaje tako, da ne bi bila več trdna - ampak da je celo neomajna, se pravi, da se sploh ne da omajati.

Taka zvestoba naj bi bila odlika tukaj zbrane skupnosti.

Kako je nastala ta skupnost, kje so njeni začetki in njen izvor?

Pred 60 leti so se v Sloveniji razvijali dogodki, ki so se neizbrisno zarežali v narodovo bit. Obstoj naroda je bil ogrožen in bil je čas usodnih odločitev. Ali bo narod kot tak obstal, ali bo iztrebljen, ali ga bo izmaličila njemu tuja ideologija.

Mnogi, ki so se med nami, ali pa naši predniki, so se odločili za vrednote in ideale, ki so tesno povezani s slovensko dušo in bitjem.

Za obrambo teh vrednot so zastavili svoje moči in sposobnosti in izpostavili tudi svoja življenja.

Vibar dogodkov je mnogo teh življenj zabteval, veliko nas je pa napotil v daljni svet.

Od takrat naprej in skozi uso to dolgo dobo se je izkazalo, da je bila zvestoba tisti življenjski odločitvi res neomajna. Saj bi drugače ta dolga pot, ki jo je skupnost od takrat prebodila, ne-trdno zvestobo gotovo razcefrala.

Komu ostajamo zvesti, čemu ta naša neomajna zvestoba?

Pomislimo na razmere, iz katerih je naša skupnost izšla, na vrednote, ki so ji dale podlago, na preizkušnje, ki jih je prestala, in na vezi, ki nas družijo, ravno radi zvestobe tem vrednotam, ki nam dajejo svoj pečat.

Gotovo je v sredini vsega zvestoba narodu, slovenstvu. Kot maloštevilni narod, ki je naseljen na križpotju veliko številnejših ljudstev, katerim je bil uso zgodovino v napoto, so mu čut pripadnosti, tako kot vzdržljivost in kljubovalnost že prirojeni in del njegovega značaja. Na videz nemočen, včasih kar preponižen, je ta narod žilavo vztrajal in prestajal vibarje, napade in zapostavljanja, a se je obranil skozi stoletja. Kot je zapisal Cankar: „Ta burka je stara že tisoč let“.

Ko so Slovenijo pred 60 leti zasedli kar trije sovražniki, je bilo preživetje naroda v resni nevarnosti, saj so množične uničevalne metode okupatorjev prekašale usa do tedaj poznana sredstva.

Narodna zavest je odklanjala usako sodelovanje z njimi, zdrava pamet pa je odsvetovala nepotrebna izživanje, saj je narod zanja plačeval s svojo krjujo petdeset in

Nad. na 2. str.

SLOVENIJA BO SPREJETA V EVROPSKO ZVEZO

Evropska komisija priporoča, da se pristopna pogajanja do konca letošnjega leta sklenejo z desetimi državami kandidatkami, ki bodo od začetka leta 2004 pripravljene na članstvo v Evropski uniji. Te države so Slovenija, Madžarska, Češka, Slovaška, Poljska, Estonija, Litva, Latvija, Malta in Ciper. Takšno bo sledeč osnutku strategije za sklenitev pogajanj z naslovom Proti razširjeni uniji, njeno osrednje priporočilo, naslovljeno na voditelje petnajsterice. Ti naj bi o njem odločali na vrhu v Bruslju 24. in 25. oktobra.

„Komisija priporoča, da se pristopna pogajanja z desetimi državami sklenejo do konca letošnjega leta in da se z njimi pristopne pogodbe podpiše spomladi leta 2003. Te države bodo pripravljene na članstvo od začetka leta 2004 dalje,“ je pred Evropskim parlamentom v Bruslju dejal predsednik Evropske komisije Romano Prodi, ko je predstavljal odločitve komisije. Te je slednja zapisala v strateškem dokumentu za izvedbo širitve z naslovom Proti razširjeni uniji, ki ga je sprejela skupaj s poročili o napredku za vseh 13 kandidatk.

Kot sledi iz osnutka strategije, naj bi komisija takšno priporočila oblikovala na podlagi ocene, da deset držav izpolnjuje politične kriterije za članstvo in bo izpolnjevalo gospodarska merila ter bo usposobljeno na izvajanje pravnega reda v okviru zastavljenih načrtov za širitve. Na področja, kjer je potreben okrepljen napredek, bo komisija kandidatke opozorila v poročilih o napredku, ki jih bo prav tako sprejela v sredo. V strategiji naj bi komisija sicer podala tudi splošen pregled pripravljenosti desetih kandidatk glede na omejena merila.

Komisija sicer sledeč osnutku strategije napoveduje, da bo izpolnjevanje zavez v desetih državah spremljala še naprej, torej tudi po koncu pristopnih pogajanj, ter bo tri mesece pred širitvijo objavila celovito poročilo o njihovem izvajanju v bodočih članicah.

Za Bolgarijo in Romunijo, ki se o članstvu z EU tudi že pogajata, vendar sta zaradi prenizke ravni pripravljenosti iz kroga kandidatk za prvi val širitve izpadli že lani, pa bo komisija sledeč osnutku v strategiji kot ciljni datum za vstop potrdila leto 2007. Razočarana pa bo ponovno najstarejša prosilka za članstvo Turčija, ki je sicer leta 1999 formalno dobila status države kandidatke, vendar se EU z njo o članstvo ni začela pogajati. Datuma za začetek pogajanj s Turčijo namreč komisija tudi letos ne bo predlagala.

Voditelji bodo o dokumentih in priporočilih, kot rečeno, razpravljali na vrhu v Bruslju konec oktobra, ter jih po pričakovanjih tudi sprejeli.

Slovensko vodstvo se je na poročilo Evropske komisije o napredku v pristopnem procesu, ob katerem je komisija Slovenijo priporočila za vstop v EU v 2004, odzvalo z zadovoljstvom. Da se v tej fazi končuje 10-letno delo na evropskem projektu, je dejal premier Janez Drnovšek, da dokumenti potrjujejo opravljene slovenski sprejemni izpit je menil zunanji minister Dimitrij Rupel, minister za evropske zadeve Janez Potočnik pa je kot ključno izpostavil sporočilo Bruslja, da je Slovenija iz države kandi-

datke prerasla v državo pristopnico in s tem vstopila v novo fazo vključevanja v EU.

Se pa v Sloveniji tudi strinjajo, da je do dejanskega vstopa treba uspešno prehoditi še preostali kos poti, v prvi vrsti končati pogajanja o finančnih pogojih vstopa v EU. Da si bo Slovenija na pogajanjih skušala zagotoviti kar najboljši finančni položaj, je zatrdil premier Drnovšek. Nikakor pa država ob vstopu v unijo po premierovih zagotovilih ne bo neto plačnica v skupni evropski proračun, medtem ko je vprašanje, koliko bo iz proračuna prejela, pač predmet pogajanj. Ta na neformalni ravni potekajo, formalni sklep pa bodo po Drnovškovih besedah doživele ob koncu novembra oziroma sredi decembra.

Med šibkimi točkami so izpostavljeni sodni zaostanki, na državo je naslovljena spodbuda za nadaljevanje privatizacijskega procesa, prav tako Bruselj pričakuje, da bo Slovenija pohitela z odpravljanjem ovir za neposredna tuja vlaganja. Komisija med drugim omenja nujnost izboljšav pri javnih naročilih, nadzoru finančnih storitev, izvajanju zaščite intelektualne lastnine in zagotavljanja konkurence, med drugim je na državo naslovljena spodbuda, naj okrepi prizadevanja za zmanjševanje inflacije, ki je bila z 8,4 odstotka po Fuerejevih besedah v letu 2001 med kandidatkami najvišja, Slovenija je tudi opozorjena, naj pohiti s prevajanjem pravnega reda.

Države kandidatke za vstop v Evropsko unijo po ocenah gospodarskih strokovnjakov tudi po vstopu v EU ne bodo zrele za skupno evropsko valuto. Kot menijo, bodo morale nove članice za uvedbo evra čakati najmanj deset let. Pred tem bodo morale države prilagoditi tečaje svoje valute, da bodo dosegle ravnotežje v mednarodni trgovini.

S širitvenimi dokumenti je bil zadovoljen tudi državni zbor - v imenu poslancev je priporočila Evropske komisije v sporočilu za javnost pozdravil predsednik parlamenta Borut Pahor. Kot je sporočil, so poslanci še zlasti zadovoljni, da je k ugodni oceni pomembno prispevalo tudi opravljeno zakonodajno delo v minulem letu.

Po priporočilu za vstop v EU v naslednjem širitvenem valu v letu 2004 Slovenijo in ostale kandidatke do dejanskega vstopa čaka še nekaj korakov. V prvi vrsti sklepna faza pristopnih pogajanj, v kateri si bodo do konca leta vsaka zase skušale izboriti čim boljše finančne pogoje vstopa v EU. Spomladi prihodnje leto bo sledil podpis pristopnih pogodb. Nato so na vrsti referendum o članstvu, za katerega bo po Drnovškovih besedah datum določen po sklepu pogajanj ali vsaj po irskem referendumu, nato pa bo pristopne dokumente treba še ratificirati v nacionalnih parlamentih članic in kandidatk.

EVROPA NA SLOVENSkih TLEH

Stranka Nova Slovenija - N.SI - izraža svoje veliko zadovoljstvo nad dejstvom, da je Evropska komisija med desetimi kandidatkami za vstop v Evropsko unijo za leto 2004 potrdila tudi Slovenijo. Ocena, da Slovenija trenutno izpolnjuje zahteve in kriterije za članstvo, je mejnik na dolgi poti, poudarja dr. Bajuk, ki so jo začele politične stranke slovenske pomladi in je kmalu potem dosegla široko politično podporo tudi drugih. To je po eni strani priznanje za vse kar smo do sedaj skupaj dosegli, a hkrati tudi zaveza, da opravimo še tisto kar je potrebno za normalizacijo razmer na političnem, gospodarskem in socialnem področju. S tem so dani pogoji, da bomo hitreje uresničili kar je naš končni cilj—, „Evropa na naših tleh“...ne samo, da bomo vpeljali sodobna evropska merila in standarde ter evropsko zakonodajo, marveč, da bodo ti resnično zaživel in bodo dosledno spoštovani na vseh področjih, prav za vse, je dejal.

Po mnenju dr. Bajuka je gradnja evropske unije prav gotovo eno najbolj plemenitih projektov v zgodovini Evrope. Korak za korakom, začeni v trdih povojnih letih, in v skladu z vizijo velikih Evropejcev kot so bili Adenauer, Schumann in De Gasperi, Evropa gradi svojo integracijo na podlagi doslednega spoštovanja identitete in različnosti svojih narodov, in jo sedaj nadgrajuje s predlagano razširitvijo.

Predsednik komisije za evropske zadeve v državnem zboru in član predsedstva konvencije o prihodnosti Evrope Lojze Peterle je izrazil izjemno zadovoljstvo ob poročilu o napredku, ob katerem bo Evropska komisija Slovenijo po pričakovanjih priporočila za vstop v EU v letu 2004. Ob tem pa je poudaril, da bodo širitveni dokumenti za države kandidatke tudi obvezujoči, „saj jih bo EU spremljala in ocenjevala tudi po zaključku pogajanj in takrat bo morala Slovenija pokazati učinkovitost in kredibilnost“.

Po Peterletovem mnenju se bo Slovenija po vstopu v povezavo soočila z nekaterimi težavami, v reševanje katerih bo morala vložiti še večja prizadevanja kot doslej. Peterle kot možne težave Slovenije v prihodnosti vidi predvsem v sposobnosti črpanja denarja iz evropskih virov, saj je pri tem potrebno obvladati zahtevne procedure, česar pa po njegovem mnenju Slovenija še ne obvlada najbolje. Precej pozno je stekla tudi reforma državne uprave, kar ni dobro, manj težav pa Peterle vidi v gospodarstvu. Ždi se mu tudi, da so podjetja relativno dobro pripravljena na vstop, saj jih večina podpira vključevanje Slovenije v povezavo.

ZAHVALA

Zedinjena Slovenija in Naš dom San Justo se iskreno zahvalujeta vsem, ki so na katerikoli način sodelovali pri izvedbi tako lepo uspelega 47. Slovenskega dne in 46. obletnice doma. Vsem nastopajočim, tistim, ki so pripravili razne prostore, sodelovali pri kuhi in postrežbi, tehničnim pomočnikom in sploh vsem, ki so vidno ali nevidno darovali svoj čas in trud za to svečanost. Hvala rojakom, ki so se v tako lepem številu udeležili slavja in s svojo navzočnostjo potrdili povezanost naše skupnosti. Posebej zahvala rojakom iz Mendoze in Rosaria, ki so od tako daleč prihiteli na naš skupni praznik.

Vsem in vsakemu Bog plačaj!

GLEJ...

VSE JE PRIPRAVLJENO
ZA NATO 2

MLADČEVSKI DAN
NA PRISTAVI 3

INTERVJU S PREDSEDNIKOM
OZS, A. KONČNIKOM 3

VEČERA SKA: MARJAN
MAROLT IN O PRIIMKIH 4

Vse zagotovljeno za povabilo v NATO

Po oceni slovenske vlade so zagotovljeni vsi elementi, da bo Slovenija na vrhu zveze NATO novembra v Pragi objavljena v članstvo v zaveznitvo, je na novinarski konferenci v Ljubljani povedal premier Janez Drnovšek, potem ko se je sestal z ameriško delegacijo pod vodstvom ameriškega veleposlanika pri zvezi NATO Nicholasa Burnsa. „Vse informacije, ki jih dobivamo v zadnjem času od različnih članic zveze NATO, kažejo na to, da je vabilo precej zanesljivo,“ je zatrdil.

Premier je pojasnil, da bo ameriška vlada svoje formalno stališče o tem, katere članice bodo na praškem vrhu dobile vabilo za vstop v NATO, oblikovala v začetku novembra, „vse indikacije pa gredo v smeri, da je vsebinska odločitev dejansko že padla“, je zatrdil.

Vlada odločitve o razpisu referendumu o vstopu Slovenije v NATO še ni sprejela, saj čaka na vabilo v Pragi. Šele po prejetju povabila bo vlada oblikovala

stališče in se dogovorila za datum razpisa referendumu. Tako referendum za vstop v NATO kot referendum za vstop v Evropsko unijo bosta izvedena prihodnje leto, točno kdaj, pa je težko napovedati, je pojasnil premier.

Javnomnenjska podpora za vstop Slovenije v NATO sicer ne dosega podpore vstopu v EU, vendar pa so bili po mnenju Drnovške v zadnjem času doseženi pozitivni premiki.

Premier je tudi zatrdil, da nerešeno vprašanje meje s Hrvaško ni ovira za vstop Slovenije v EU ali NATO. Tako unija kot zaveznitvo namreč po njegovih besedah ocenjujeta, da je Slovenija storila vse, kar je možno, da bi to vprašanje rešila že dosedaj. Premier je še omenil, da imajo tudi nekatere druge članice oziroma kandidatke še odprta mejna vprašanja. Bistveno je, da jih skušajo reševati odgovorno in mirno, in Slovenija to vsekakor počne, je še poudaril Drnovšek.

Premier je tudi poudaril, da so se odnosi s Hrvaško umirili, dogovor o začasnem pomorskem režimu, ki ga je septembra v Zagrebu sklenil s hrvaškim kolegom Ivico Račanom, pa je učinkovit, saj preprečuje incidente. Vzpostavljene so pogoji, da se končna rešitev glede meje, ki je že sprejeta, sprejme takrat, ko bodo pogoji za to boljši, predvsem na hrvaški strani, torej ko bo politična situacija omogočala potrditev dvostranskega sporazuma o meji ali „kakšne druge rešitve, če to ne bo možno“, je poudaril Drnovšek.

ŠE NI POVEZAVE

Jugoslovanski letalski prevoznik JAT naj bi v Ljubljani nadaljeval pogovore s slovenskim letalskim prevoznikom Adria Airways (AA) o vzpostavitvi letalskega prometa na liniji Beograd - Ljubljana.

V zvestobi svoji...

Nad. s 1. str.

stokratno ceno. Ta zvestoba, ki je odklanjala usak stik s tujim napadalcem, je bila kmalu postavljena pred še bolj tragično preizkušnjo in podel izziv.

Komunizem, ki je vladal v Rusiji, je v svetovni vojni, katere pričetek je za kulisami podžigal, videl priložnost, da razširi svojo nadludo na sosednje evropske narode. Za dosego tega cilja ni gledal na sredstva in bil je pripravljen uničiti vse, kar bi se mu zoperstavilo. V Sloveniji si je nadel masko borbe proti okupatorju in si z do takrat nezasišeno krutostjo in terorjem pripravljaj pot na oblast. V gotovosti, da bo dosegel svoj cilj - ki mu je bil zagotovljen po mednarodnih spletkah in tajnih pogodbah - ni preveč motil okupatorja in se je posvečal pobijanju lastnih sonarodnjakov, ki so se mu upali postaviti po robu.

Nova preizkusnja za svobodoljubne, poštene in verne Slovence. Okupator ni bil več njih glavni uničevalec, morali so se braniti pred lastnimi brati. Skrajno so bili izpostavljeni, če so hoteli ostati zvesti svojemu prepričanju.

Čez 40.000 jih je bilo radi te zvestobe pobitih, kakih 25.000 nas je moralo zapustiti domovino, da smo si obranili življenje.

Zvestobo, potrjeno s toliko krvjo in tako pekočo bolečino, kdo jo bo omajal?

Začela se je dolga pot izgnanstva, pot v negotovost. Nastopila jo je množica preživelih, usak je nosil s seboj na en ali drug način sledove vojne višre in revolucije: ječe in hiranja po koncentracijskih taboriščih, služenje v tujih vojskah, obrambo domov pred partizanskimi napadi in borbe z njimi, skrivanje in beg, zaupljivi umik k domnevnim zaveznikom, grozo njihove nedoumljive izdaje. Nastopali so pot s solzami v očeh in molitvijo na ustih, za pobite očete, matere, može in žene, sinove in hčere, brate in fante... Množica beračev, odvisna od tuje pomoči in dobre volje.

Tako je nastajala slovenska politična emigracija, v tej množici je zametek naše skupnosti.

Sledilo je življenje po taboriščih, preseljevanja, negotovost, skrajno pomanjkanje. Po drugi strani pa je bilo to življenje pestro organizirano na verskem, kulturnem, šolskem in družbenem polju, kar je pripomoglo, da smo pozabljali na brezupen položaj in se še bolj povezovali med seboj, saj smo delili isto usodo.

Po nekaj letih je prišel čas razboda, izseljevanja v daljne dežele, ki naj bi postale naše nove domovine.

Pribod v nove razmere, naselitev v neznanu okolje, z različnimi navadami. Prišli smo med prijazne, naklonjene sosede, ki nam niso dali čutiti, da smo tujci. A njihov jezik ni naš jezik, njih pesem ni naša pesem, njih čutenje ne razume vedno tega, kar gane nas.

Zaželeli smo si bližnje enako čutečih, hrepneli smo po domači besedi, ki nam je bila v tolažbo, hoteli smo se razgovarjati o stvarih, ki so nam drage in za nas važne. In tudi nobena molitev ne priure topleje iz srca kot molitev v domačem jeziku.

Začeli smo iskati drug drugega, zbirali smo se v prostem času, ustanavljali smo svoja društva, gradili skupne domove v krajih, kjer smo bili bolj strnjeno naseljeni. V njih smo obnavljali domače navade, zaživelo je slovensko življenje, gradili smo si domovino na novih tleh, Slovenijo v svetu.

Naša zvestoba je dobivala nov, širši okvir. Ostali smo zvesti daljni domovini, ki smo jo morali zapustiti. Ni nas motilo, da nam je bila nedostopna, da nas je uradno

izbrisala in izpisala iz seznama svojih otrok. Nič za to, saj je naša zvestoba neomajna.

Ostali smo zvesti vrednotam, radi katerih smo domovino morali zapustiti. Preveč smo tvegali zanje in preveč prestali, da bi se jim izneverili.

V novih razmerah smo pa izkazali svojo zvestobo tudi tej mali, presajeni domovini, ki smo si jo sproti ustvarjali tukaj in ki nam nudi tisto domače počutje, ki ga tuj svet ne more dati.

Ta zvestoba pa ne bo umrla z nami. Prenašamo jo na naše otroke, bogatimo jih z zavestjo njihovega izvora, vzgajamo jih v vrednotah, ki so nam svete, in poskušamo jim ustvariti okolje, ki naj bi bilo v skladu s temi vrednotami.

Da ostanes zvest, moraš iti tudi skozi preizkušnje. Tek časa omedli začetno navdušenje, moči pešajo. Življenje in delo nas vključuje v tukajšnje razmere in družbo, navezujemo prijateljstva in sprejemamo odgovornosti, počasi se nas prijemajo značilnosti okolja, v katerem živimo, povezujeva z njim postaja vedno tesnejša.

Tudi srce ima svoje zakone in ustvarjajo se družine, v katerih se stekata dva svetova. Po eni strani to bogati odnose, po drugi pa vzbuja nova zanimanja in interese, ki večkrat niso skladni s povezanostjo na skupnost. A ta povezanost se le redkokdaj čisto pretrga.

Pa še eno preizkušnjo smo doživeli.

Pred malo več kot desetletjem so se svetovni dogodki začeli razvijati v nepričakovano smer. Prej trden in monoliten komunistični sistem se je kar naenkrat začel krhati v samem njegovem središču in to brez zunanjih vzrokov. Končno se je žalostno sesul in podjarmljene dežele so po pol stoletja zopet svobodno zadibale.

Tako se je tudi naša domovina otrešla struktur komunizma in se poleg tega tudi odločila, da postane samostojna in suverena država. Z veseljem in navdušenjem smo izseljenci pozdravljali njeno, tako težko pričakovano resnično osvoboditev in pa odločitev, da se osamosvoji. Navdušeno smo iskali vplivne stike, ki bi to odločitev lahko mednarodno podprli. Polnili smo tukajšnje trge in dvorane, prepevali bimne in pesmi, seznanjali domače prebivalstvo s svobodno Slovenijo. Nase preživetje, pričevanja in obranjanje le ni bilo zaman! Zasanjali smo svetle sanje, uradno bomo vključeni v slovensko občestvo, priznan bo naš boj in naše delo za domovino, naša Slovenija nam bo postala spet blaga domovina.

A kratke so bile te svetle sanje, kaj kmalu so se zasenčile.

Sicer nas je uradna domovina res odkrila in nam celo dajala priznanja, naše knjige so prišle na domači trg, obiskujejo, preučujejo in pišejo o nas, včasih z občudovanjem, včasih nas jemljejo kot zastarelo zanimivost. Še nam očitajo kolaboracionizem - čeprav vedo, da ga ni bilo - in na več načinov nam dajo vedeti, da nismo ravno dobrodošli v slovensko občestvo, da sicer obstajamo, ampak da bi bilo skoraj bolje, če nas ne bi bilo.

Preveč smo utrjeni, da bi se nas radi tega prijela malodušnost, da bi se omajala zvestoba domovini. Spoznali smo tudi, da moramo obraniti našo Slovenijo v svetu in tako pod njenim okriljem, še naprej posredovati potomcem naš jezik, naše čutenje in vrednote.

Sicer pa tok časa že odplavlja in bo, Bog daj, kmalu odplaval iz domovine ostanke vsiljene ji propadle ideologije in njene nosilce. Vedno bolj se bliža čas - skoraj je že tu - ko bodo potomci tistih, ki jim vse prestane preizkušnje niso mogle omajati zvestobe slovenskim, nraunim in verskim vrednotam, toplo sprejeti v slovensko občestvo in bodo lahko s polnimi prgišči razsipali te vrednote po slovenski zemlji.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Dva izredno važna dogodka beležimo pretekli teden. Najprej so bile ukinjene istočasne notranje volitve, potem je poslanska zbornica ukinila postopek politične sodbe Vrhovnega sodišča. Vedno bolj smrdi na obzorju.

Brez sodbe... Končno je vladi uspelo ukrotiti svojo četo in doseči kvorum v poslanski zbornici za razpravo sodbe vrhovnemu sodišču. Kot Damoklejev meč je ta zadeva visela nad državo vse zadnje mesece, ker je devet članov vrhovnega sodišča z odločbami ves ta čas opozarjalo, da lahko sproži pravo katastrofo, če vlada tej zadevi ne naredi konca. Ko so peronisti in njihovi zavezniki končno dobili zadovoljivo število glasov, je bilo drame (in burke) konec.

Niso vsi enaki. Vendar je razvoj dogodkov pokazal, kako zgrešena je bila od vsega začetka vladna politika. Ob samem nastopu je Duhalde načrtoval odstavitev vseh članov sodišča. Tudi parlamentarna komisija je obtožila vse enako. In ko na noben način ni bilo možnosti zbrati potrebnih dveh tretjin za formalno obtožbo, se je vladna stavba sesula. Vendar je glasovanje o posameznih članih pokazalo, da niso vsi enaki. Najbolj deskreditiran je gotovo sam predsednik sodišča Julio Nazareno, ki je prejel 143 glasov za obtožbo, a 90 proti. Najbolj priznan je bil Gustavo Bossert, za katerega obtožbo je glasovalo le 63 poslancev, proti pa 169. Ostali so med enim in drugim ekstremom. Če bi za obtožbo bila potrebna le navadna večina glasov, bi bili trije oproščeni, šest pa obtoženih.

Brez edinosti. Gotovo pa je to glasovanje odjeknilo v sami notranosti vrhovnega sodišča. Že prej je prišlo do znakov sprtosti. Enotno so nastopili le, ko jim je šlo za glavo. Takoj po izidu glasovanja je Bossert z različnimi izjavami obžaloval, da so „tudi“ njega obtožili, in nakazal, da ne soglašja s svojimi tovariši. Odgovor je prišel hitro in pričela se je huda besedna borba med njimi. Nasploh je ljudsko mnenje glede vrhovnega sodišča in sodnega sistema sploh tako porazno, da sta parlament in vlada le še izgubili na ugledu z ukinitvijo sodbe.

Odpravljeni datum. Drug važen dogodek pa je bil odlok sodnice Servini de Cubría, pristojne za volilne zadeve, da je sklic istočasnih notranjih volitev protustaven. Vsaka stranka je pristojna zase, da jih sklicuje v sklopu volilne zakonodaje, kadar hoče in kakor hoče, v soglasju s svojimi statuti. Tudi ta razsodba, čeprav pravilna, je sprožila odklonilno stališče državljanov. Nihče namreč ne za-

upa političnim vodstvom in prozornost, ki jo državljanji zahtevajo, bo s tem storila le še korak nazaj. Stvarna posledica pa je, da tistih opevanih skupnih notranjih volitev v nedeljo 15. decembra ne bo.

Začel se je boj. Vedno težje je bilo zedinjati notranjo stanje v peronizmu, da bi bil sposoben izvesti približno urejene volitve. Sedaj pa se vse to le še potencira. Pet doslej prijavljenih kandidatov vleče vsak na svojo stran. A bistvena polemika teče prav o načinu, datumu in izvedbi notranjih volitev. V tej smeri bodo tekli vsi notranji boji v prihodnjih tednih in mesecih.

Svet proti Kongresu. V peronizmu vlada še vedno stara struktura. Menem je predsednik Sveta stranke in ima v njej večino zastopnikov, Duhalde pa je predsednik Kongresa stranke in z različnimi povezavami in zaveznitvi vpliva na njegove odločitve. Ključen pri vsem tem je volilni zbor (Junta electoral), ki ima pristojnost nad načinom izvedbe volitev in na skrbi tudi preštevanje volilnih glasov. Ta zbor je tudi pod vplivom menemizma. Menem je že izrazil namen, da naj se izvedejo notranje volitve na isto nedeljo 15. decembra. Način naj odloči volilni zbor. Duhalde s tem seveda ni zadovoljen, ker sumi manipuliranje in poneverbo. Zato je že pričel s postopki za sklicanje kongresa, ki naj imenuje nov volilni zbor in prepreči absolutno kontrolo menemizmu. Vprašanje je tudi, če bodo volitve samo za člane ali odprte (tudi neodvisni državljani). Kandidat De la Sota je že izjavil, da če bodo volitve „majčkene“ (samo člani), se ne bo predstavljal.

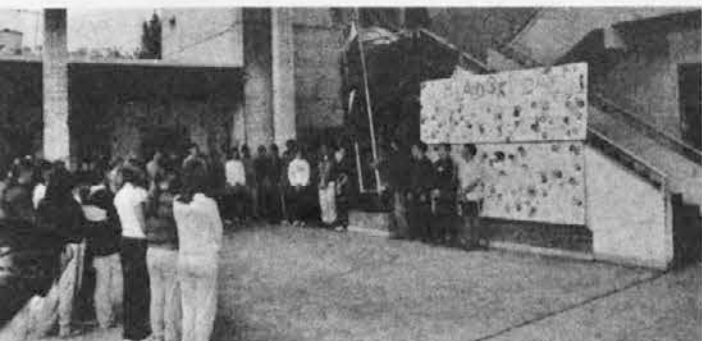
Zopet vsi pred sodišče. Najbolj verjetno je, da se bo končno vse odločalo pred sodiščem. To je že star običaj pri peronistih: en organo odloči eno, drug drugo, nihče ne uboga, vsi zavračajo odredbe in se končno predstavijo na sodišče, ki naj odloči, kdo ima prav. Ker pa sodna obdobja niso politična obdobja, rešitve raznih pritožb pridejo prepozno in dejansko odloči tisti, ki ima vaje v rokah. V takih okoliščinah je zelo težko, da bi se peronizem predstavil na volitve enoten in povezan. Kljub Duhaldejemu zanikanju je dokazano, da se vlada dogovarja z menemizmom. Po drugi strani, potem ko je potisnila De la Soto v kandidatno tekmo, sedaj flirtira z Kirchnerjem. Tudi ni izvežto, da ne bi prišlo do kake povezave z Rodriguez Saajem. In še provincijski boji. Na anketah v provinci Buenos Aires prednjači bivši polkovnik Aldo Rico. Povezan je po eni strani z Saajem, po drugi pa s Melchorjem Possejem. Še bo zanimivo (in vroče) te mesece.

SLOVENCİ V ARGENTINI

Drugi Mladčevski dan na Pristavi

29. septembra smo se mladci in mladenke vseh domov srečali na zeleni Pristavi v Castelarju, da smo praznovali naš II. Mladčevski dan. Bilo je krasno vreme. Ob dveh popoldne smo začeli svoje srečanje z molitvijo in dviganjem slovenske in argentinske zastave, da bi bilo srečanje „malo bolj uradno“. Pri tem smo zapeli obe himni, nato pa smo smo navdušeni stekli na igrišča. Dekleta so tekmovali v odbojki, fantje pa v nogometu. Športni program so pripravili mladci in mladenke iz Slovenske vasi v Lanusu.

Pričelo se je vneto tekmovanje. Šest skupin je igralo

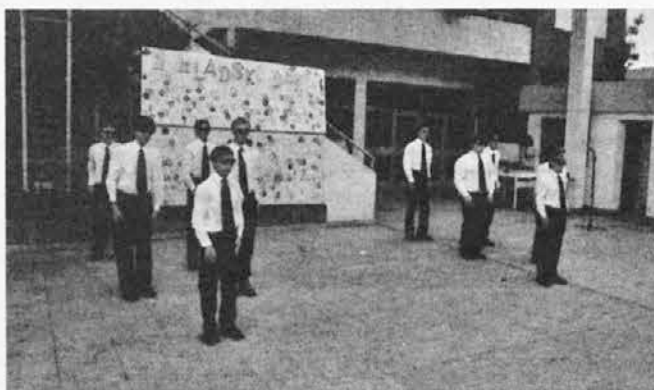

nogomet, odbojko pa le štiri, ker se skupini iz Carapachaja in Lanusa nista predstavili. Po dolgotrajnem tekmovanju in ob vedno večjem številu gledalcev sta se pričela finala. Pri nogometu sta tekmovala Ramos in Lanús, pri odbojki pa Morón in San Martín. Zmagovalci so bili Lanučani in Sanmartinčanke. Okoli petih popoldne smo zaključili športni del srečanja. Ves ta čas smo imeli na razpolago hamburgerje in brezalkoholne pijače. S seboj smo prinesli vsak nekaj peciva in pa tudi razno prehrano za pomoči potrebne, katero smo darovali pri sv. maši.

Proti večeru so pričeli počasi prihajati starši in sorodniki, da bi bili prisotni na kulturnem programu. Obiskala sta

Mladenke iz San Martina

Mladci iz San Martina

nas tudi predsednik ZS Tone Mizerit in ravnateljica srednješolskega tečaja prof. Neda Vesel Dolenc.

Okoli šestih popoldne se je začel na dvorišču kulturni program. Predstavila sta ga Matija Jakoš in Niko Rezelj v obliki televizijskih programov, v katerem je vsak dom pokazal, kaj zna (škoda, da mladci iz Našega doma niso nič pripravili): dekleta iz San Martina so predstavile pop-

Mladci in mladenke iz Slomškovega doma

skupino Bandana, fantje pa so nastopili kot MIB (Men In Black - moške v črnem); mladci iz Slomškovega doma smo zaplesali country ples, mladci iz Slovenske vasi predstavili muzikalizirano kratko zgodbo o Rdeči Kapici. Pristava je pa zaplesala plesno vajo „Xibon-xibon“.

Po končanem kulturnem programu so zmagovalcem na

Mladci iz Hladnikovega doma

Mladci in mladenke s Pristave

športnih tekmah podelili težko pričakovane nagrade. Gospe Maruči Čeč pa so v zahvalo za vse potrpljenje in trud podarili šopek. Zahvala je tudi veljala njenemu možu, Matjažu Čeču, ki vedno sodeluje in pomaga mladcem in mladenkam.

Za zaključek dneva smo se zbrali v kapeli, kjer smo se skupaj s številnimi starši udeležili maše, katero je daroval Franci Cukjati. Lepo nam je razlagal potek in pomen sv. daritve. Petje je imela na skrbi skupina iz San Martina, berilo je pa bral Vanči Štrubelj. Tako smo zaključili naš II. MLADČEVSKI DAN.

V imenu vseh mladenk in mladcev se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so pripravili in izvedli ta naš dan. Še posebno pa gre zahvala Maruči Zurc Čeč, ki nam vedno pomaga, se zanima za nas in naše stvari ter nam vedno stoji ob strani.

NAJ VSEM BOG POPLAČA!

Poročilo: **Marjanka Oblak in Joško Rožanec**

Sedaj pa še zahvale v imenu voditeljev: najprej Franciju Cukjatiju za lepo podane misli med mašo in staršem, ki ste prišli gledat, kaj mladci delamo. Potem pa še družini Ayerbe Rant za darovane „patije“, Francetu Gričarju za umetniške krožnike, ki so nam služili za pokale in pristavski mladini, ki nam vedno brezpogojno priskoči na pomoč.

Vsem najlepša hvala in Bog povrni!!

ANTON KONČNIK, PREDSEDNIK OZS

Bilo je izjemno lepo doživetje

Pred dnevi je obiskal Buenos Aires in tudi del slovenske skupnosti, diplomirani ekonomist Anton Končnik, predsednik Odbojarske zveze Slovenije (OZS). Star 54 let je bil več let zaposlen v kranjski Iskri, bil director Slovenske odškodninske družbe in je sedaj šet let predsednik uprave zavarovalniške hiše Slovenica. Obisk je izvedel z ženo Meto, da se kot delegat in predsednik OZS udeleži kongresa Svetovne odbojarske zveze. Že na letališču so ju pristrčno sprejeli predstavniki slovenske odbojarske reprezentance ZS. „Prej se nismo še nikoli srečali, vendar sva se v njihovi družbi in v družbi še drugih Slovencev v Buenos Airesu zelo dobro počutila. Ogladala sva si slovenski dom v San Justu, kjer so odbojkarji odigrali trening tekmo“, je razlagal naš sogovornik

velemestni kriminal na vsakem koraku. Turiste v hotelih opozarjajo na previdnost pred cestnimi roparji... Težko je vztrajati v takih razmerah. Ampak Argentina je velika dežela z veliko dobrimi ljudmi. Ima ogromno naravnega bogastva, visoko usposobljenih delavcev, znanstvenikov in umetnikov. Prepričan sem, da se bo izvele iz sedanje krize. Na koncu dobro vedno zmagata.

Kakšen je bil občutek ko ste se srečali z našimi odbojkarji?

Slovenski odbojkarji v Buenos Airesu igrajo v težkih pogojih. Dvorana nima parketa in ogrevanja, osvetlitev za odbojko ni zadostna. Vendar fantje igrajo zavzeto in želijo napredovati v igri. Tudi zato njihov obisk Slovenije, da bi se srečali s slovenskimi trenerji in igralci ter odigrali nekaj tekem. Zagotovo bodo veliko pridobili.

Kaj vas je nagnilo, da na tak viden način pomagate in naredite vse kar je v vaši moči, da pride skupina odbojkarjev iz Argentine na obisk v Slovenijo?

Slovenski odbojkarji in njihovi starši v Buenos veliko svojega časa in sredstev namenjajo temu športu, ki jih tudi utrjuje

za njihove vsakdanje življenjske borbe in gradi med njimi prijateljske vezi v obliki medsebojne pomoči in spodbude. Sami veliko vlagajo in zato je prav, da dobijo nekaj pomoči in razumevanja tudi iz Slovenije.

Kaj se vam zdijo naši fantje, ki sestavljajo ekipo?

Fantje, ki sestavljajo ekipo, imajo še možnosti izboljšati svoje odbojarsko znanje. Ker v povprečju niso dovolj visoki igralci za vrhunske dosežke -takih primanjkuje tudi v Sloveniji- je njihova priloženost v hitri in natančni igri, to je dobri tehniki in taktiki.

Kaj je OZS?

Odbojarska zveza Slovenije (OZS) je bila ustanovljena leta 1948 in danes združuje preko 90 klubov z več kot 10.000 odbojkarji. Slovenski odbojkarji so najboljše rezultate dosegli v letu 2001, ko so se moška kadetska, mladinska in članska reprezentanca uvrstile v zaključni del evropskega prvenstva in torej sodijo med 12 najboljših reprezentanc v Evropi.

Kaj nam lahko poveste o svetovnem kongresu odbojke, pri katerem ste aktivno sodelovali?

Svetovni kongres Mednarodne odbojarske zveze je vsake dve leti in pomeni shod predstavnikov, predvsem predsednikov nacionalnih zvez celega sveta. Sprejema pomembne odločitve o nadaljnjem razvoju

odbojke. Poleg običajnih sklepov je bila sprejeta odločitev o pripravi tekmovanj za odbojkarje nižje rasti, to je nižje od 185 centimetrov pri moških in 175 centimetrov pri ženskah.

Za konec, bi vas prosil, da še kaj sami dodate.

Najin kratek obisk Buenos Airesa je bilo izjemno lepo doživetje, zlasti zaradi vseh slovenskih rojakov, ki sva jih srečala. Večkrat misliva nanje in se pogovarjava o njih s hvaležnostjo in veliko simpatijo. Ponovno se je pokazalo, da je človek najprej človek ne glede na geografske, časovne, ideološke in druge razlike. In da je šport pri tem v veliko pomoč. V kratkem času treh dni sva poleg kongresa veliko doživela. Videla sva dva slovenska domova v Buenos Airesu in govorila z rojaki vseh generacij, obiskala okoliš, jedla mandarine z Delte, pila mate, dobila v dar indijansko orožje boleadore in pribor za pripravo mate pijače, vozila se z ladjo po Rio Lujan, jedla empanade in slastni asado, za konec pa še sladke karamelle dulce de leche. Srečala sva sorodnike in obujala spomine na otroška leta in kako je bilo potem... Žena je bila povabljen na ogled otroške igre Zmajev solze, ki jo je izvedla osnovna šola Josipa Jurčiča in je bila ganjena ob otroškem petju in igranju v Slovenskem domu.

Veliko lepega v tako kratkem času. In koliko stvari, krajev in ljudi še nisva videla. Mislim, da bova še prišla. Rada bi.

Tudi v Sloveniji smo že slišali za nekatere probleme v Argentini. Preko televizije smo videli javne proteste nezaposlenih delavcev. Mnoge družine raznih narodnosti se vračajo v svoje prvotne domovine, saj grozi

Hrvaški ribiči za odpravo začasnega ribolovnega režima

V Novalji na hrvaškem otoku Pag se je končalo sedmo srečanje ribičev Hrvaške obrtniške zbornice, na katerem so ribiči od hrvaške vlade med drugim zahtevali, da pospeši sprejetje odloka o vzpostavitvi gospodarskega pasu na morju ter odpravi začasni sporazum s Slovenijo o gospodarskem ribolovu v Piranskem zalivu.

Zčasni režim gospodarskega ribolova sta 10. septembra v Zagrebu sprejela premiera Janez Drnovšek in

Ivica Račan. Ko sta dogovor tehnično dorekli tudi stalna mešana komisija za izvajanje maloobmejnega sporazuma (SOPS) in njena podkomisija za ribištvo, sta slovenska in hrvaška vlada 19. septembra potrdili kodeks obnašanja ribičev in pravila delovanja skupne nadzorne službe. S tem sta vzpostavili pogoje za začetek izvajanja začasnega režima, ki je na zoženem območju SOPS od Ankarana do Lovrečice v veljavo stopil 23. septembra.

Drnovšek kandidira

Člani sveta LDS so predsednika stranke Janeza Drnovška na tajnih volitvah soglasno določili za predsedniškega kandidata liberalne demokracije na novembrskih volitvah. Kocka je padla, kandidatura je določena in bo tudi vložena na Republiško volilno komisijo, je po seji sveta dejal Drnovšek. Pomisleke opozicije, da prehitro zapuščata mesto predsednika vlade, je Drnovšek označil za kompliment, saj se „opozicija redko pritožuje, da predsednik vlade ne bi bil več predsednik vlade“. Poudaril je, da ne odhaja sredi mandata, ampak po desetih letih vodenja vlade.

Drnovšek ni hotel povedati, kdo ga bo nasledil na mestu predsednika LDS, saj je za to po njegovih besedah še čas, dodal pa je, da je že nekaj časa znano, da bo novi mandatar za sestavo vlade sedanjí finančni minister Tone Rop. Drnovšek prav tako ni hotel komentirati, kdo bo novi finančni minister in ali bo prišlo do rekonstrukcije vlade.

Janez Drnovšek se je rodil 17. maja 1950 v Celju. Študij ekonomije je zaključil na Ekonomski fakulteti Univerze v Ljubljani, leta 1986 je doktoriral iz ekonomskih znanosti na Ekonomsko-po-

slovni fakulteti v Mariboru. Bil je predzadnji predsednik predsedstva Jugoslavije. Marca 1992 je Drnovšek postal predsednik Liberalno demokratske stranke Slovenije LDS. Aprila istega leta ga je DZ izvolil za predsednika vlade, drugega v zgodovini samostojne Slovenije. Po parlamentarnih volitvah, na katerih je zmagala LDS, je bil Drnovšek januarja 1993 ponovno izvoljen na mesto predsednika vlade in sestavil vlado s Slovenskimi krščanskimi demokrati, z Združeno listo socialnih demokratov in Socialdemokratsko stranko Slovenije. Na kongresu na Bledu marca 1994 je Drnovšek pod svojim vodstvom združil Liberalno demokratsko stranko z Demokrasko stranko Slovenije, Zelenimi Slovenije in Socialistično stranko Slovenije v Liberalno demokracijo Slovenije. Svoj tretji mandat kot predsednik slovenske vlade je Drnovšek začel januarja 1997, vlado pa je vodil do 7. junija 2000. Po zmagi LDS na državnozborskih volitvah 15. oktobra 2000 je Drnovšek oblikoval sedanjo vladno koalicijo med LDS, ZLSD, SLS in DeSUS in je bil 16. novembra 2000 v parlamentu že četrty izvoljen za predsednika vlade.

Ne verouka v šolah med poukom

Odbor DZ za kulturo, šolstvo, mladino, znanost in šport je za drugo zakonodajno branje na oktobrskem zasedanju pripravil novelo zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, s katero bi z uskladitvijo z ustavno odločbo vrtcem in šolam s koncesijo dovolili izvajanje konfesionalne dejavnosti zunaj opravljanja javne službe ob predpostavki, da s tem ne bi ovirali javnega vzgojno-izobraževalnega programa. Na predlog koalicijskih LDS, ZLSD in DeSUS je odbor sprejel dopolnilo, s katerim so bolj natančno opredelili tako časovno kot prostorsko komponento izvajanja konfesionalne dejavnosti.

Po sedanji zakonodaji je namreč v prostorih javnih vrtcev in šol oz. v prostorih privatnih vrtcev in šol s koncesijo prepovedana konfesionalna dejavnost, torej verouk ali konfesionalni pouk religije s ciljem vzgajati za religijo, organizirani verski obredi in pouk, pri katerem o vsebinah, učbenikih, izobraževanju učiteljev in primernosti posameznega učitelja za poučevanje odloča verska skupnost. Zakonski člen, ki govori o avtonomiji šolskega prostora, je bil predmet presoje ustavnega sodišča. To je 22. novembra 2001 ugotovilo njegovo neskladnost z ustavo v primeru, ko se nanaša na konfesionalno dejavnost v vrtcih in šolah s koncesijo, ter DZ naložilo, da v roku enega leta na novo uredi izvajanje konfesionalne dejavnosti v vrtcih in šolah s koncesijo.

Po ugotovitvah ustavnega sodišča namreč ustavna načela državi nalagajo, da dopusti konfesionalno dejavnost v prostorih vrtcev in šol s koncesijo, vendar zunaj izvajanja javno veljavnega programa. Pri tem je zakonodajalcu naložilo še, da sprejme takšne zakonodajne ukrepe, s katerimi bo zagotovljen tudi negativen vidik svobode vesti posameznikov, ki svoje vere ne bi želeli izpovedati (to pomeni, da bi na primer ob začetku religijskega pouka nekateri vstali in odšli).

Vlada je na podlagi odločbe ustavnega sodišča pripravila spremembo tretjega odstavka 72. člena zakona o vzgoji in financiranju vzgoje in izobraževanje, v skladu s katero bi v osnovni zakon zapisali, da je „konfesionalna dejavnost dovoljena v vrtcih in šolah s koncesijo, če ne ovira programa, ki se izvaja kot javna služba“. Takšna rešitev pa je, zlasti med koalicijskima LDS in ZLSD, že ob prvem branju naletela na kritiko. Tako naj vlada s takšno rešitvijo ne bi zagotovila tudi „negativni vidik svobode vesti tistih posameznikov, ki svoje vere ne bi želeli izpovedati“.

Na predlog poslanskih skupin koalicijskih LDS, ZLSD in DeSUS (SLS je „koalicijskemu“ dopolnilo nasprotovala) so člani odbora z jasnejšim besedilom popravili osnovno vladno rešitev. V skladu z dopolnilom odbora bi bila konfesionalna dejavnost v prostorih šol in vrtcev s koncesijo dovoljena, kadar bi jo izvajali zunaj javno veljavnega programa, ki je financiran s strani države, in v primeru, da časovno ne prekinja in prostorsko ne ovira programa, ki se izvaja v okviru javne službe. Ob tem bi izvajanje konfesionalne dejavnosti v vrtcih in šolah s koncesijo moralo biti organizirano tako, da bi bil tistim, ki se ne želijo udeležiti te dejavnosti, omogočen „nemoten prihod in odhod“.

Ob odločanju o omenjenem dopolnilu se je razvila živahna polemika. Franci Rokavec je v imenu koalicijske SLS namreč nasprotoval dopolnilu, ki so ga predlagale tri koalicijske partnerice. Tudi po mnenju Janeza Drobničiča (NSi) bi bila osnovna vladna rešitev ustrežnejša kot nova rešitev. Sicer je koalicijska SLS neuspešno predlagala drugačno besedilo. Slavko Gaber (LDS) je temu odločno nasprotoval in možnost, da bi lahko v času izvajanja rednega programa v prostorih iste šole ali vrtca s koncesijo, vendar v drugi učilnici, potekala tudi konfesionalna dejavnost, označil za povsem nesprejemljivo.

Kranjčani osvojili še Argentine

Prešernovo gledališče iz Kranja je s predstavo Benetke odlično preživelo ognjeni krst oziroma njeno svetovno premiero na mednarodnem gledališkem festivalu Mercosur v argentinski Cordobi. Navdušena publika je svoja vroča čustva kazala že med samo predstavo, saj so jo kar sredi dogajanja na odru nagrajevali z burnimi aplavzi, Argentine pa je povsem osvojila igralka Vera Per s svojo uprizoritvijo Gringe, saj je ravno ona za petje tanga doživela prvi aplavz med predstavo.

Predstavo Benetke je s kranjskim gledališčem uprizoril režiser Omar Viale, ki živi in dela ravno v argentinski Cordobi, premiera na festivalu Mercosur pa je bila velika preizkušnja tudi zanj.

Občinstvo v veliki dvorani gledališča Teatro Royal, ki nosi ime po legendi latinskoameriškega gledališča Carlosu Gimenezu, rojenem v tem mestu, je po koncu premiere igralce nagradila še s stoječimi ovacijami.

Festival Mercosur, ki sodi med največja latinskoameriška gledališka srečanja, bo trajal do 11. oktobra. Prešernovo gledališče iz Kranja je prvo slovensko gledališče, ki sodeluje na tem festivalu. Lani pa se je uspešno že predstavilo na festivalih v Venezueli in Dominikanski republiki.

Po vrnitvi v Slovenijo bodo kranjski gledališčniki Benetke v soboto, 19. oktobra, premierno uprizorili še za domačo publiko.

Na festivalu Mercosur letos sodeluje 48 držav z vsega sveta. Največ jih je z območja prostotrgovinskega sporazuma Mercosur, ki vključuje Argentino, Čile, Urugvaj, Brazilijo in Paragvaj, poleg njih pa so še gledališča iz drugih držav Latinske Amerike, Združenih držav Amerike, Evrope in Ira-

na. Na festivalu bodo uprizorili tudi 70 gledaliških predstav iz province Cordoba ter 116 iz drugih argentinskih provinc.

Potem ko so člani Prešernovega gledališča Argentine na mednarodnem gledališkem festivalu Mercosur že osvojili s predstavo Benetke, so jih nato še očarali še z Županovo Micko. Tudi na premieri Linhartove drame v režiji Vita Tauferja je bilo mogoče slišati ovacije in navdušeno publiko. Slovenija je s tem brez dvoma postala glavna atrakcija festivala Mercosur v Cordobi, saj vsi časopisi objavljajo odlične kritike naših predstav na tem velikem južnoameriškem festivalu. V dnevniku La Voz Del Interior so že v naslovu kritike napisali „Stoječe ovacije za Slovence“ in Benetkam podelili oceno pet zvezdic z oznako odlično. To oceno podeljujejo res samo najboljšim gledališkim delom.

Slovensko predstavo so med drugimi izpostavili tudi pri argentinskem dnevniku La Nacion, kjer so zapisali, da je našim igralcem v Benetkah uspelo vzpostaviti magično vzdušje, ki je začaralo gledalce. Poročevalec in ugledni argentinski gledališki kritik Carlos Pacheco je svoje obsežno komentirano poročilo o predstavah na festivalu Mercosur opremil še s fotografijo naših igralk v Benetkah in nastop Slovencev na festivalu izpostavil kot enega najpomembnejših dogodkov.

Po uspehu v Cordobi se Prešernovo gledališče iz Kranja zdaj seli v argentinsko prestolnico Buenos Aires, kjer bodo Županovo Micko predstavili še tamkajšnji slovenski skupnosti.

Po STA

Poročilo o tej predstavi bomo priobčili v naslednji številki.

Večera Slovenske kulturne akcije

V zadnjih tednih je Slovenska kulturna akcija priredila več večerov. Poleg obiska Prešernovega gledališča iz Kranja, o katerem bomo poročali prihodnjič, je prejšnji soboti predstavila dva večera. 28. septembra je v mali dvorani Slovenske hiše priredila spominski večer ob 100-letnici rojstva Marijana Marolta, teden pozneje pa je arh. Jure Vombergar govoril o Priimkih Slovencev.

OB 100-LETNICI ROJSTVA MARIJANA MAROLTA

Pokojni Marijan Marolt je bil med starejšimi dobro znan. Predvatelj, govornik, pisec romanov, poročevalec in kritik, predvsem pa pospeševalec likovne umetnosti med nami.

V dvorani se je zbralo precej poslušalcev. Večer je predstavila predsednica SKA dr. Katica Cukjati, nakar je pokojnikova hčerka Polona Marolt Makek prikazala svojega očeta v družini, svoje spomine nanj in njegovo delo. Govorila je o njegovem predvojnem delu in življenju na Vrhniki, o njegovem sodelovanju pri slovenskih predvojnih umetniških razstavah o njegovem prizadevanju za umetniško aka-

demijo, pa tudi o njegovem delovanju med vojno, in kako so po koncu vojne bežali v Avstrijo in dalje v Argentino. O težkem življenju tukaj, ki pa očeta ni strlo, ampak mu je dalo moči, da je deloval še dalje v svojem zanimanju za slikarstvo, pisanju romanov itd. Bil je pravi polihistor, ki je iz polnih rok zalagal naše rojake s poročili, predavanji pa prirejanjem razstav in ocenjevanjem likovnikov.

Kot drugi je podal svoje poglede na pokojnika slikar Ivan Bukovec. On je v glavnem govoril o Umetniški šoli, ki jo je pričel z drugimi Marijan Marolt. Gotovo je bila zanj nekaka tolažba, ko v Sloveniji ni mogel doseči akademije. Tu v Buenos Airesu je Marolt zbral okoli sebe precej učencev, ki jih je uvajal kot umetnostni zgodovinar v skrivnosti slikanja in mu je res uspelo, da je vrsta učencev končala šolo. Nekateri od teh so nadaljevali s slikarstvom, drugim pa je vseeno koristilo pri njih prihodnjem poklicnem delu. Dajal jim je odličen pogled v zgodovinsko razumevanje. Pogrešali pa so pri njem pogleda čez moderno slikarstvo.

Končno je Tine Debeljak podal pregled čez njegovo delo, v Sloveniji knjigi o

Vrhniki in Celju, v Argentini pa romane Zori noč vesela, Jože Petkovšek, Ženitev in smrt Janeza Kavška in Pregled slovenskega emigrantskega slikarstva. Marolt je pripravil vrsto likovnih razstav in jih tudi ocenil. Debeljak je dodal o njegovem poročanju o igrah, predavanjih, pa tudi kot dolgoletnem tajniku SKA in kulturnem referentu pri Društvu Slovencev.

Ker je bil Marolt široko poznan in tudi izredno delaven, se je nato razvila daljša debata ali bolje pogovor, kjer je marsikdo podal pogled na delo in ustvarjanje pokojnika.

~ PRIIMKI SLOVENCEV

Arh. Jure Vombergar je 5. oktobra zvečer govoril o zanimivi temi, ki dosedaj še ni bila med nami predstavljena. On zbira seznam vseh Slovencev v Argentini in tako prihaja v stik s priimki. Zanima ga, kdaj in kako je prišlo do današnjih priimkov, kar tudi zanima marsikoga od nas, od kod njegov priimek.

Najprej je omenil, da se je omejil predvsem na slovenske priimke. Ti so se pojavili do 15. stoletja, ko je bilo treba razlikovati med različnimi istoimenskimi kmeti v vasi. Te so razlikovali na več načinov: Najprej so jih imenovali s patronimiki,

to je: še z očetovim imenom - npr. Janez, sin Marka; - Janez Markež; Petrič, in podobno. Teh je največ.

Potem po kraju bivanja: Hrvat, Dolenc, Lah itd, pa tudi Gornik, Rekar, Kranjc, Skalar, itd. Sledijo priimki, ki označujejo poklice: Šuštar, Knap,

Potem npr. imena, ki označujejo lastnosti: Nosan, Sušnik, Krivec.

Nekaterim so verjetno kar drugi oblasti podelili priimke, kot so po rastlinah, živalih itd.: Medved, Oven, Kopriva, Takim bolj upornim so pa dali zafkljiva, morda celo žaljiva imena: Gnidovec, Bogataj, Hudeček, Bog, Škof, Papež ...

In ti priimki so se razvijali dalje. Malo so spreminjali, (pod Italijani na Primorskem pa zelo), nekateri so izginili, nekateri nanovo naredili.

Vombergar je še primerjal spremembo priimkov pri izseljencih, pa najnovejše določbe doma. Govoril je še o obrobni primerih - nezakonskih, najdenčkih itd, končno pa še o predvsem nemških naseljencih na Škofjeloškem ali Kočevskem.

Seveda je bila debata živahna in široka. Marsikdo je lahko povedal zelo zanimive primere, včasih prav neverjetne. Snovi pač ni bilo mogoče izčrpati v kratkem času, saj vsakega posameznika tema privlači, če se le malo zanima za svoj priimek.

NOVICE IZ SLOVENIJE

KAJ SE DOGAJA V TEHERANU?

Slovensko zunanje ministrstvo je z veleposlaništva v Iranu odpoklicalo Edvarda Kopusarja, ki je v Teheranu nadomeščal odpravnika poslov, in sprožilo disciplinski postopek proti njemu, ker je junija kljub zadržkom notranjega ministrstva izdal vizume štirim pakistanskim državljanom. Junija se je izvedelo, da naj bi na veleposlaništvu v Iranu, pristojnem tudi za Pakistan, izginile štiri vizumske nalepke. MZZ je takrat v sporočilu za javnost izginotje nalepk zanikalo, sprožili pa so postopek nadzora na veleposlaništvu. Kmalu zatem so, piše Dnevnik, odpoklicali Kopusarja. Ta naj bi štirim Pakistancem, domnevno poslovnežem, izdal vizume, čeprav je MNZ, ki ga je konzularna služba MZZ prosila za mnenje, ugotovilo, da obstajajo zadržki za izdajo vizuma. Četverici je policija mesec dni kasneje na brniškem letališču preprečila vstop v Slovenijo.

NOV POLICIJSKI ČOLN

Namestnik generalnega direktorja policije Andrej Anžič in direktor podjetja Jadran Anton Zobec sta podpisala pogodbo o nabavi policijskega plovila. Novo plovilo bo policija uporabljala za reševanje, za nadzor in varovanje državne meje ter za nudenje pomoči na morju, z njim pa bo mogoča tudi vleka drugega plovila do najbližjega pristanišča, zaustavljanje, zasledovanje in zajetje plovil ter prevoz največ šestih oseb, so sporočili s policije.

PO SVETU

NI BILO DRUGEGA KROGA

Drugi krog srbskih predsedniških volitev zaradi prenizke volilne udeležbe ni uspel. Kot je sporočila srbska republika volilna komisija (RIK), je bila namreč volilna udeležba 45,51-odstotna, medtem ko je bila za veljavnost volitev potrebna 50-odstotna volilna udeležba. Kandidat Demokratske stranke Srbije (DSS) in jugoslovanski predsednik Vojislav Koštunica je po podatkih RIK prejel 67,77 % glasov, kandidat skupine državljanov in podpredsednik jugoslovanske vlade Miroljub Labus pa 29,96 %. Vodja poslanskega kluba vladajoče DOS Čedomir Jovanović je napovedal, da bodo nove volitve razpisali

že prihodnji teden.

SPET NAPAD TERORISTOV

Svet je osupnil nov krvav teroristični napad, tokrat na indonezijskem otoku Bali. Po zadnjih podatkih indonezijskih oblasti je v napadu v turističnem kraju Kuta umrlo 187 ljudi, 309 jih je ranjenih, med njimi jih je 90 kritičnem stanju. Odgovornosti za napad doslej ni prevzel še nihče, avstralski zunanji minister Alexander Downer pa je za dogodek že osumil islamistično skupino Džamaja Islamija, domnevno povezano s teroristično organizacijo Al Kaida. Gre za najhujši teroristični napad po dogodkih v ZDA 11. septembra 2001.

SLOVENCİ IN ŠPORT

KATASTROFA V FRANCIJI

Slovenski nogometaši so na gostovanju v Parizu doživeli najhujši poraz v zgodovini in padli na realna tla: 0:5! Tekma proti Francozom je pokazala, da je reprezentanca daleč od svetovnega vrha, saj so bili gostitelji za nekaj razredov boljši nasprotnik. Slovenci, ki so resda nastopili oslabljeni - manjkali so Knavs, Bulajič in Ačimovič - so delovila izgubljeno, nepovezano in neuigrano, res pa je tudi, da so jih v vse to z odlično predstavo prisilili Zidane in kolegi, ki so tekmo začeli, kot da jim gori pod nogami. Z začetnim pritiskom so dosegli zeleno vodstvo, nato pa iz akcije v akcijo dokazovali, zakaj so druga reprezentanca na svetu, evropski in nekdanji svetovni prvaki. Od Slovencev so bili hitrejši, s tehniko spravljalji v obup gostujoče branilce, tako da je njihova zmaga povsem zaslužena, lahko pa bi bila tudi višja.

Za Slovenijo so igrali: Simeunovič, Vugdalič, Cipot, Gajser, Karič (od 89. Filekovič), Šukalo, Radosavljevič (od 68. Žlogar), Pavlin, Zahovič, Šiljak, Cimerotič (od 46. Čeh).

NAJPREJ Z GANO

Slovenski moški teniški reprezentanci žreb za Davisov pokal v naslednji sezoni ni bil naklonjen. V Londonu so Slovenci za tekmece v prvem krogu 2. evroafriške skupine dobili Gano, dvoboj pa bosta reprezentanci igrali na Črni celini. V drugem krogu čaka Slovenijo poraženec oziroma zmagovalac dvoboja Danska - Tunizija, tudi na tem obračunu pa bodo Slovenci gostje.

MARATONSKA ZMAGA

Slovenski maratonec Roman Kejžar je zmagal na tradicionalnem 11. zagrebškem maratonu. Zahtevno 42-kilometrsko stezo je v izredno hladnem vremenu premagal v rekordnih dveh urah 20 minutah in 25 stotinkah.

Slovenskim materam za materinski dan

Desetica

*Prišel je tovariš in je rekel „Ti, zate je pismo.“
Res je bilo na deski napisano moje ime. Šel sem, star, s težkimi, trudnimi koraki k vratarju.
Ko sem pismo dobil, so se mi roke tresle in skril sem se k oknu, da ne bi videlo tega svetega pisma nobeno navredno oko. Črke velike, ljube, neokretne so razodelvale materino roko. Otpiral sem počasi, in čisto, čudno, veselo in težko mi je bilo pri srcu. Tam so bil spet tiste velike, težke neokretne črke. „Ljubi sin!“ zakaj mati se je šele od nas otrok naučila pisati, zato da bi je ne bilo sram. Ko sem razgrnil pismo, je zaklenketalo na tleh, sklonil sem se in sem pobral, desetica je bila.*

Tista tenka, oguljena, srebrna desetica, ki jih že zdavnaj ni več. Ko sem jo vzel v roko, me je obšlo kakor milost božja. Vse je vztrepetal, vzplapolalo v meni, vzdignilo me kvišku, kakor v plamenu ljubezni. Videl sem tisto ljubo, velo, trepetajočo roko, ki je držala v med prsti poslednjo desetico ter jo naposled spustila v pismo. Zakaj desetica je bila poslednja, to sem vedel, kakor da je bilo na njej sami napisano.

Skril sem se čisto v kot, da bi me nihče ne videl. Iz srca, iz prsi, iz vsega telesa mi je planil jok, stresel me je kakor v vročici. A ko sem se vračal po stopnicah v šolsko izbo, je bilo v meni svetlo, svetlo. Iz daljave je videla mati mojo boleost in se je smehljajoče ozrla name, kakor se ozre samo ljubo sonce. In glej, čudo nebeško — res so se razmaknili oblaki in veselo sonce je zasijalo skoz okno—.

Mater ni več, tistih starih desetec tudi ne in dnevi so zdaj mračni in pusti vse do noči.

Ivan Cankar, Desetica. 1912

PISALI SMO PRED 50 LETI

OBČNI ZBOR DRUŠTVA SLOVENCEV

5. oktobra se je vršil informativni sestanek, ki ga je vodil predsednik DS Miloš Stare. Odborniki so dajali pojasnila o svojem delu članom, ki so prišli na ta sestanek. V nedeljo, 12. oktobra se je pričel šesti občni zbor. Odborniki so podali svoja poročila, iz katerih povzemamo nekaj podatkov: DS ima 1141 članov, Knjižnica ima 905 knjig. Pristava Moron je stala 66.344 pesov. Investicije tam so znašale 40.000 pesov.

Tajnik Franc Pernišek je prebral listo, ki jo je pripravil odbor. Za predsednika je bil predlagan ing. Albin Mozetič. Lista je bila izvoljena z 188 glasovi, proti 78.

Polg njega so bili izvojeni še dr. Vojko Arko, Lovro Berčič, Emil Čof, Boleslav Cvetko, Vilko Čuč, Viktor Čušnovar, Pavle Fajdiga, Maks Jesih, dr. Miro Kovačič (Jože Krivec), Franc Kremžar, Andrej Krošelj, Janez Maček, Avguštin Malovrh, Valentin Markež, Marijan Marolt, dr. Franc Mihelič, Martin Mizerit, Maks Osojnik, Franc Pernišek, Rudolf Smersu, Miloš Stare, Rudolf Škerjanec, Herman Zupan in Rudolf Žitnik. V nadzorni odbor pa dr. Celestin Jelenc, Franc Kogovšek, Jože Lesar, dr. Franc Logar.

Med novimi določili je bil ustanovljen dobrodelni in izboljššan posmrtninski sklad.

SPREJEM V ŠKOFOV ZAVOD V ADROGUE

Kandidati za zavod naj se prijavijo do srede novembra. Sprejemni izpit v šole bo decembra, prigrasite se na Colegio apostolico v Adroque ali po svojem slovenskem duhovniku.

SLOVENSKA STROJNA DELAVNICA

sprejme

2 tovarniška delavca za poldnevno ali celodnevno delo ter 2 vajenca za strojno mehaniko.

B. Seljak - Santos Lugares

NA ZAHTEVO OBČINSTVA

bo SOVA v nedeljo 26. oktobra ob sedmi uri zvečer

ESLOVENIA, MI TIERRA

La reforma católica

Lamentablemente a Hren le siguieron en el cargo de obispo nobles extranjeros. Si bien muchos de ellos se esforzaron por el progreso de la Iglesia, no podían sentir con el pueblo, no podían sentir sus necesidades. Así fue mermando el entusiasmo inicial, marcado por un aumento de la actividad cultural entre los católicos y por la publicación de libros. En el año 1731 el obispo de Ljubljana, Schratzenbach, dejó constancia de su actividad en un informe: „No pude anunciar personalmente la Palabra de Dios, ya que desconozco el idioma de esta región.“

Sin embargo, los vicarios del obispado eran eslovenos. Uno de los más destacados fue Janez Anton Dolničar (1683-1701). Fue el que junto con el obispo Herberstein y con el preposito Janez Prešeren donó la mayor cantidad de libros para la primera biblioteca pública del seminario. También fue idea suya derribar la antigua catedral, que había sufrido daños por el terremoto, y construir una nueva, además del seminario.

Surgió un problema nuevo. Como el patriarcado de Aquileia, que agrupaba a todas las regiones del sur de Drava, tenía su sede en Cedad (y pertenecía a Venecia), el patriarca no tenía permiso para entrar en Austria, que con frecuencia estaba guerreando con Venecia. El último patriarca que pudo visitar las regiones eslovenas fue Barbar en el año 1593. Por lo tanto la autoridad no era tal, sólo figuraba en el papel. Los párrocos recurrían al nuncio de Viena cuando tenían algún problema.

DESVIACIONES RELIGIOSAS

Entre los campesinos apareció una especie de herejía o manifestación de la fe popular.

Un grupo de ellos, llamado štitfarji, se ocupaba de edificar capillas o santuarios. Lo hacían muchas veces sin el permiso de las autoridades eclesiásticas atendiendo a órdenes de la Virgen y de los santos. Aunque hubo comisiones que se encargaron de tirar abajo lo que construía este grupo, el movimiento continuó por mucho tiempo.

Hubo otro sector, los martrarij- mártires, que se flagelaba. Creían en la inminencia del fin del mundo e intentaban huir de este modo del castigo por los pecados cometidos.

Los skakači conformaban otro grupo de gente que saltaba y bailaba durante largos períodos, en trance, convencida de que veía a la Virgen, a Jesús o a los santos.

La Iglesia combatió todas estas manifestaciones.

OSEBNE NOVICE

Smrti: V Capitalu je umrla **Silvija Savnik** (75), v Carapachayu pa **Janez Gričar** (80).

Naj počivata v miru!

Nov diplomant. V sredo, 2. oktobra je **Aleksander Otero Štefanič** diplomiral na inženirski fakulteti buenosaireske univerze in postal mehanični inženir.

Čestitamo!

Škof Stanovnik v Sloveniji

Na praznik svetega Frančiška Asiškega je bilo še posebej slovesno v Šiški v Ljubljani, saj so obhajali 75-letnico posvetitve Plečnikove cerkve. Pred praznikom so pripravili tridnevno, na sam praznik pa je bilo celodnevno čiščenje Najsvetejšega in blagoslov živali, slovesno mašo pa je daroval koprski pomožni

škof Jurij Bizjak.

V Vipavskem Križu pa je ta dan maševal prvi Slovenec med argentinskimi škofi Andrej Stanovnik, ki je bil prejšnji teden na obisku v domovini. Pogovoru z njim boste na naših valovih lahko prisluhnili v soboto, 2. novembra, v oddaji Naš gost.

Po Ognjišču

ponavljal v Ciudadelski župnijski dvorani Dickensko komedijo CVRČEK ZA PEČJO.

Svobodna Slovenija, št. 39; 16. oktobra 1952

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE / Director: Valentín B. Debeljak / Proprietario: Asociación Civil Eslovenia Unida / Presidente: Antonio Mizerit / Redacción y Administración: RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: esloveniau@sinctis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar

Glavni urednik: Tine Debeljak ml. / Za Društvo Zedinjena Slovenija: Tone Mizerit / V tej številki so sodelovali še: Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Franci Markež, Marjanka Oblak, Joško Rožanec, Tone Vivod, Milena Ahčin, Matjaž Čuč. - STA, Radio Ognjišče.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“.

Oblikovanje in tisk: TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L. / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
 Cuenta N° 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM
Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. **02944-441814**. E-mail: **ilirski@bariloche.com.ar**

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265
ADVOKATI

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: **jdbovsek@perseus.com.ar**
dr. Marjana Poznič - Odvetica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - **mpoznic@sfanet.com.ar**
dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - pone-deljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216
GOSPODARSTVO
Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

REŠITEV KRIŽANKE
VODORAVNO: 1. srp; 4. lopa; 7. Ag; 9. tura; 11. SL; 12. tur; 13. omika; 15. alij; 17. ker; 18. suva; 20. od; 21. noč; 23. junaki; 26. devet; 28. do; 29. krohot; 31. ve; 33. lep; 34. gorenje; 37. epika; 39. es; 40 ar. 41. solisti.
NAVPIČNO: 1. stok; 2. rumen; 3. prirodoepis; 5. os; 6. plavut; 7. Au; 8. grad; 10. ak; 14. As; 16. lan; 19. ujeto; 20. oko; 22. Čeh; 24. Aden; 25. oklep; 30. rep; 31. vest; 32. pero; 35. res; 36. ja; 38. ko.

Društvo Slovenska Pristava
 vabi na
35. OBLETNICO
„K bratu brat, z odprtimi rokami“
 v nedeljo, 27. oktobra 2002 na Pristavi

11:00 zbiranje gostov - dviganje zastav
 11:30 sveta maša
 13:00 prijateljsko kosilo
 16:30 popoldanski program
 pozdrav predsednika Slovenske Pristave
 Slavnostni govornik Tone Mizerit
 Komedija Alejandra Casone: **„Drevesa umirajo stoje“** v režiji Dominika Oblaka. Napovedovalka Miriam Batagelj

Prijave za kosilo: 4629-4879 (Helena Dolinšek), 4489-1296 (Frenk Klemenčič), 4696-1434 (Janez Jelenc).

SLOVENSKA NOGOMETNA EKIPA „ZEDINJENA SLOVENIJA“
 VABI NA
PRIJATELJSKO VEČERJO
26. OKTOBRA 2002 OB 20:30 URI.
 PREDVAJALI BOMO VIDEO O NOGOMETNEM TURNIRJU IZSELJENCEV SLOVENIJA 2002, KJER JE NAŠA EKIPA OSVOJILA PRVO MESTO.
 NAŠ DOM SAN JUSTO H.YRIGOYEN 2756
 CENA VEČERJE: \$ 7.
 REZERVIRAJTE VSTOPNICE PRI ČLANIH NOGOMETNE EKIPE ALI TELEFONSKO : 4659-2060 (M.Vombergar) ali 4691-2579 (J. Urbančič)

KREDITNA ZADRUGA SLOGA in MUTUAL SLOGA
 Glavna pisarna: uradne ure od ponedeljka do petka od 15. do 19. ure.
 Bmė. Mitre 97 - Ramos Mejia - Tel.: 4656-6565

V KRATKEM NOVE SPREMEMBE NA www.sdo-sfz.com.ar

OBVESTILA

SOBOTA, 19. oktobra:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
SREDA, 23. oktobra:
 Romanje v San Nicolas, ZSMŽ Slomškov dom in San Justo.
SOBOTA, 26. oktobra:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
 V predvečerju Pristavskega dne igra A. Casone „Drevesa umirajo stoje“.
 Večer slovenskega nogometa v Našem domu v San Justo.
NEDELJA, 27. oktobra:
 Obletnica na Slovenski pristavi v Castelarju.
NEDELJA, 3. novembra:
 Zvezni mladinski dan v Slomškovem domu.
 Maša za žive in rajne člane SDS, ob 9.30 v Slovenski hiši. Po maši skupni zajtrk.
ČETRTEK, 7. novembra:
 Zveza slovenskih mater in žena ima ob 15. uri sejo; ob 16. uri pa 36. občni zbor.
SOBOTA, 9. novembra:
 Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. v Slov. hiši.
 Pomladanski večer na Slovenski pristavi.
NEDELJA, 10. novembra:
 Maša in spominska svečanost za pok. magr. Janezom Hladnikom, ob stoletnici njegovega rojstva, ob 9.30 v Slovenski hiši.
SOBOTA, 16. novembra:
 Zaključna prireditve Srednješolskega tečaja ravnateljja Marka Bajuka v Slovenski hiši.

82. obletnica koroškega plebiscita

10. oktobra mineva 82 let od koroškega plebiscita, na katerem se je skoraj 60 odstotkov upravičencev (tudi Slovencev) v južni coni A odločilo za vključitev južne Koroške v republiko Avstrijo, samo kakih 40 odstotkov pa jih je glasovalo za priključitev k državi SHS.
 Velikih sprevodov in manifestacij, ki so sicer običajni ob okroglih obletnicah plebiscita, letos ni bilo, v številnih občinah pa so bile krajevne prireditve.
 Uradni slovesnosti sta potekali na celovškem mestnem pokopališču v Trnji vasi in pred koroškim deželnim dvorcem v Celovcu, slednjo pa so končali s položitvijo venca na kraj „koroške enotnosti“ - spomenik pred deželnim dvorcem.
 Večina govorcev je osrednjo pozornost posvetila neuspehu konference konsenza pri reševanju vprašanja dvojezičnih krajevnih napisov in odnosu do slovenske manjšine na avstrijskem Koroškem.

Po dolgem in bogatem življenju nas je zapustil naš dragi
Milan Ecker
 V miru počiva v svojih ljubljenih Bariločah.
 Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nas spremljali v tej nepričakovani izgubi.
 Žalujoči:
 žena **Mira**,
 sinovi **Damijan, Tomaž** in **Martin** z družinami.
 Bariloche, 6. oktobra 2002

„Blagor mrtvim, ki so umrli v Gospodu, odpočijejo se od svojih naporov, zakaj njihova dela gredo z njimi“.
 Prijateljem in znancem sporočamo, da nas je nenadoma in nepričakovano v petek, 4. oktobra 2002 zapustil naš mož, ata, stari ata, brat in stric
TINE SELAN
 Lepo se zahvaljujemo vsem, ki so rajnega v tako velikem številu prihтели kropit in molit ob krsti, ter sanhuškim pevcem, ki so v molitev vpletli rajnemu tako ljube pesmi. Iskren Bog plačaj delegatu prelato dr. Juretu Rodetu, ki je vodil pogrebno mašo s somaševanjem g. Tonija Bidovca; gospodoma Alojziju Kukovici ter Franciju Cukjatiju za molitev ob krsti. Bog povrni tudi darovalcem cvetja in vencev in vsem, ki so nam ob težki izgubi stali ob strani in izrazili sožalje.
 Žalujoči:
 žena: **Marjetka**
 hčerka: **Irenka**
 sinova: **Tinko** in **Marko** z družino
 sestra: **Pavla** z družino
 bratje: **Francelj, Jože, Ivan, Ciril, Andrej** in **Tone** z družinami in ostalo sorodstvo
 Buenos Aires, Trata, Adergas, Velesovo

ZA SMEH

Učiteljica: „Katera domača žival je najbolj koristna?“
 Jakec: „Svinja. Od nje lahko uporabimo vse, celo njeno ime.“
 ...
 Ljubljanski dijak gre z nahrbtnikom po cesti in sreča kmeta:
 „Očka, koliko računate še do Vrhnike?“
 Kmet ga pogleda in pravi: „Tebi nič, lahko greš zastonj...“

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI
16. oktobra 2002

1 EURO	228,58SIT
1 U\$S dolar	233,52SIT

„Če vemo, od kod prihajamo, vemo, kam naj gremo“
50. SKUPNI MLADINSKI DAN
 3. novembra v Slomškovem domu